

DELFTSCH STUDENTENNIENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ A. A. STHEEMAN
F. J. M. BOURDREZ ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A.
BREVET ♦ MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar.
Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62.
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT
GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 9. x

VRIJDAG 7 DECEMBER 1923.

DELFTSCH STUDENTENCORPS

IN MEMORIAM.

C. F. C A R P.

5 DECEMBER 1923.

INHOUD: In Memoriam C. F. Carp. — D.S.C.: Bestuursamenstelling D. S. T. G. — Vereenigingen: Bestuursamenstelling Techn. Gezelschap; Electr. Vereeniging; Leeghwat. — Rommelpot: Van een koei, die steeds maar ouder wordt. — Boekbespreking. — Ingezonden: De nieuwe Exameneischen. — Feuilleton: Een zware dag, V.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DELFTSCHE STUDENTEN TOONEELGEZELSCHAP.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

M. H. K. Franken, President.
P. van der Wallen, Secretaris. Noordeinde 1.
H. H. Bourdrez, Thesaurier.
J. L. G. Tersteeg, Commissaris A.
v. d. Cappellen, Commissaris B.

VEREENIGINGEN.

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Het Bestuur van bovengenoemd Gezelschap heeft zich als volgt samengesteld:

J. van Houweninge, Voorzitter.
C. van Rede Jr., Secretaris, Westvest 24.
Mej. A. S. A. van de Velde, Penningmeesteresse.
A. E. Roest van Limburg, Afgevaardigde naar de C. C.
G. B. Wijs, Excursieleider.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING TE DELFT.

Excursie naar Parijs, December 1923.

ONTWERP-PROGRAMMA.

Visite de l'Ecole Polytechnique de Delft.

Arrivée à Paris: Samedi 8 Décembre à 17 h. 35.

Dimanche 9 Décembre: Matin: Visite de l'Exposition de Physique et de T. S. F.

Après-midi: Réception par le Ministre des Pays-Bas à Paris.

Lundi 10 Décembre: Matin: Visite à la Société Parisienne pour l'Industrie des Chemins de Fer et Tramways Electriques.

Après-midi: Visite du Métropolitain en construction, secteur et sous-station.

Mardi 11 Décembre: Matin: Visite de la Centrale Electrique de Gennevilliers.

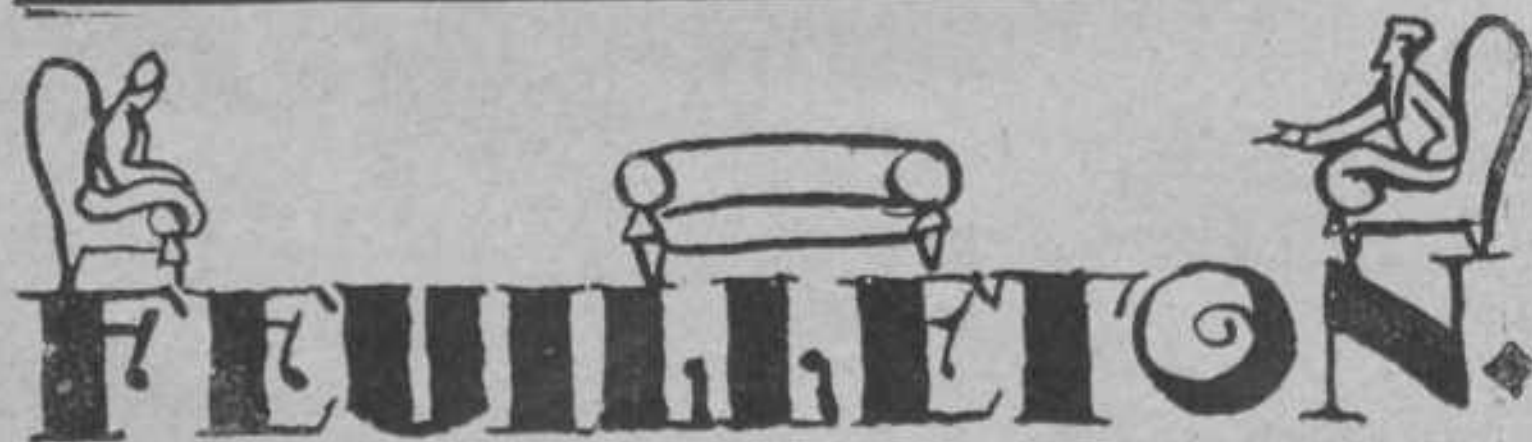
Après-midi: Visite de l'Exposition de Physique et de T. S. F..

Mercredi 12 Décembre: Matin: Visite du Centre Radio-Electrique de St. Assise.

Déjeuner offert par la Société Radio-France.

Après-midi: Visite du Centre de Réception de Villecrenes.

Jedi 13 Décembre: Matin: Visite de l'Exposition de Physique et de T. S. F.

V.

5de Scène. (Van Manen, Smulders).

Smulders. (De schurk, en aldus gekleed. Netjes, positief, joviaal en alles net even te veel, zoodat het hinderlijk is). Zoo Van Manen, hoe gaat het. Prachtig, dat ik je thuis tref, kerel. Ik stoor toch niet.

Van Manen (even verbaasd). Zoo Smulders, ben jij het. Nee kom er maar in. Ga zitten. Hoe gaat het?

Smulders. Gaat wel. (Kijkt rond). Hm, je hebt je netjes ingericht. Goeie praktijk?

Van Manen. Och, nog niet veel van te zeggen. Vanmorgen is de winkel pas geopend. Belangstelling genoeg, maar nog weinig klanten.

Smulders. Dat geeft crediet en dat is het voornaamste. (Grijpt naar doos cigarettten op tafel). Ik zal maar zoo vrij zijn... Hm, je hebt ze wel eens slechter gerookt.

Van Manen. Ja, die zijn voor de cliënten. (Smulders legt de sigaret terug). Nee natuurlijk niet. Maar wat doe je eigenlijk hier, hoe kom je zoo ineens bij me aanlopen.

Smulders. Eerlijk gezegd niet alleen om jou een beleefdheidsvisite te maken.

Van Manen. Dank je. In vriendelijkheid ben je nooit erg sterk geweest. Ken je dit nest dan, wat wil je hier in hemelsnaam zoeken.

Smulders (somber). Ik zal het je vertellen. (Zenuwachtig). Van Manen ik heb je iets belangrijks te vragen.

Van Manen (schuift hem de cigarettten toe). Wilt U rooken?

Après-midi: Visite de la Société d'Electro-Céramique (Usine d'Isolateurs).

(Laboratoire de 1.000.000 de volts) à Ivry-Port.

Vendredi 14 Décembre: Matin: Visite à la Station Radio-Electrique de la Tour Eiffel.

Après-midi: Visite au Conservatoire des Arts-et-Métiers.

De excursie zal staan onder de wetenschappelijke hoede van de hoogleraren: C. Feldmann, C. L. van der Bilt c.i., Dr. Ing. H. S. Hallo w.i., Jhr. Dr. G. J. Elias, Dr. A. D. Fokker.

Het vertrek is vastgesteld op Zaterdagochtend 8 December, in de vroege morgenuren.

LEEGHWATER.

Vergadering op Dinsdag 11 December 1923, des avonds 8 uur, in Zaal 207, Gebouw voor W. en S., Nieuwe Laan.

Voordracht met lichtbeelden van den heer Ir. F. C. Wirtz Czn., w.i., Directeur van het Rijks-Instituut voor Brandstoffen-Economie.

Onderwerp: „De leiding van het ketelhuisbedrijf met het oog op een economisch brandstoffengebruik.”

ROMMELPOT.

VAN EEN KOEI, DIE STEEDS MAAR OUDER WORDT.

Zal ik het doen, of zal ik het maar laten. Nee 't is het beste maar, om het te laten. Waarom nou een stukje te schrijven tegen Bertus; ik ken hem goed, hij is een nobel mensch, en bovendien zou hij er toch niets op antwoorden. Laat ik er maar liever over zwijgen. Per slot van rekening is hij nu eenmaal zoo'n dwaze vuilweer-enthousiast, zoo'n krachtige laat-maar-stormen-geest, en in den grond van mijn hart, geef ik hem wel wat gelijk. Waarom ook oude koeien uit de sloot op te halen. Wanneer er nu copie-gebrek was, dan had het tenminste reden, maar dit is tegenwoordig heelemaal niet meer het geval. Misschien is dit wel te danken aan den dood van onze geachte collega „Minerva”, in elk geval, het S. W. komt tegenwoordig weer heelemaal vol en ze klagen niet. 't Zal dus wel in orde zijn. Dat de inhoud nu niet altijd zoo prettig is, daar zal wel weinig aan te doen zijn. Dus niet om de copie hoeft er geschreven te worden.

En eigenlijk was dat stukje van Bertus over de zwabberende luchten, die zich in den herfst eens uitleven, weer een commentaar op een ander stukje van een meneer, die last had van de kou en den regen en nu wel eens zon wou zien. Wanneer ik dus tegen Bertus zou schrijven, dan moest ik het met de eerste meneer eens zijn en dat gaat niet, principieel niet.

Ik heb een opgezet geweten. Men zegt, dat het kou is, maar dat geloof ik nog zoo direct niet. Ik neem tegenwoordig alle voorzorgen in acht. 's Morgens begin ik te couéén, dan spring ik het bed uit om te oefenen, volgens „mein System”, dan fletscher ik mijn ontbijt, de rest van den tijd „Steiner” ik, doe zooals

(Kijkt hem aan). Er is toch niets ernstigs? Je bent wat zenuwachtig.

Smulders (ernstig). Ik heb er nog nooit zoo leelijk tusschen gezeten als nu. Van Manen, jij móét me helpen.

Van Manen. Ik?

Smulders. Ja, jij. Ik wil niet memoreeren, hoe jij indertijd door mij geholpen bent; ik speculeer niet graag op dankbaarheid. Maar je zult het toch wel niet vergeten hebben.

Van Manen. Zulke dingen vergeet ik niet en als ik je helpen kan, zal ik het graag doen.

Smulders. Nee, dat wist ik wel en daarom kom ik ook bij je. Van Manen. Ik moet geld hebben en dat wel vóór vanmiddag. Ik weet bij God niet, waar ik het vandaan moet halen.

Van Manen. Bij mij zeker niet.

Smulders. Ik moet het hebben. Het is maar voor een paar dagen. Ik verwacht een chèque en die kan elk oogenblik komen. Overall heb ik het al geprobeerd, maar niemand schijnt me te vertrouwen. En ik moet het hebben, voor vanmiddag. Ik weet zeker, dat ik het in een paar dagen terug kan geven, maar ik kan er niet op vertrouwen, dat die chèque op tijd komt. Dat risico is te groot. Ik bezweer je dat ik ze hoog noodig heb, Van Manen. Er hangt alles voor me van af.

Van Manen. Ja, dat is beroerd. Hoeveel heb je noodig?

Smulders. Tweehonderd gulden.

Van Manen (verrast). Jij ook al.

Smulders. Wat bedoel je.

Van Manen. Och nee, een toevallige samenloop van omstandigheden. Maar... eh... hoe kom jij in hemelsnaam in zulke moeilijkheden.

Smulders. Dat zal ik je straks wel eens vertellen. Kun je me helpen. Ja of nee.

Van Manen. Nu, dat is te zeggen, als het werkelijk zoo ernstig is, ja dan moet er geholpen worden. Maar ik begrijp er nog zoo weinig van. Zeg nu eens, waar het om gaat.

Smulders (bijna impertinent). Kun je me helpen, ja of nee. God man, je ziet toch dat ik op heete kolen zit.

Bertus een beetje homopathisch, trek een flink gezicht, zeg, dat de sneeuwlichten mooi zijn en de lucht klaar helder na een buitje, maar met dat al blijft er iets haperen aan mijn geweten. En dat is de schuld van Bertus. Ik durf niet meer te schelden, nu ik rheumatiek heb, en verkouden ben, en voortdurend met koude natte voeten bagger door de vuile modder. Want dit is echt Hollandsch, evenals de burgerlijke zelfgenoegzaamheid en de uitwendige zindelijkheid en het de-kat-uit-de-boom-kijken en de brave romannetjes van dames, die aan letterkunde doen.

Ik wil het nu niet hebben over het stukje „de oude koei”, maar als ik het doen zou, dan kwam erin, dat ik het eenzijdig vindt. Wat moeten die Batavieren voor menschen zijn geweest, die hier in dit moeras kwamen wonen. Stel je eens voor een kluizenaar in dit neveland, in een arm hutje, maar gezeten om een snorrend potkachtje.

En ik zou in dat stukje aan Bertus zeggen, dat ze geen bergen willen om zich eenzaam op de hoogte te voelen, maar omdat ze hunkeren naar een klein stukje zon.

Want dat missen we hier: zon.

Dat drukt de stempel om menschen en dingen, daarom zijn wij zoo kil nuchter, zoo berekenend, zoo weinig impulsief, zoo koud burgerlijk, daarom is ons land er een, dat vol is van kleine narigheidjes, daarom krijgen we prulromans, daarom trekken we eruit, omdat we het vertrouwen in zonneshijn verloren hebben. Daarom zoeken we romantiek en bergen en kathedralen.

Maar wanneer het gebeurt, dat iemand uit komt boven den druiligen motregen van alledaagschheid, dan komen er kunstwerken en gedachten zoo sterk, zoo doorleden, dat het grooter is dan welk voortbrengsel geschapen in den vollen zon.

En onder het schrijven slinkt mijn geweten. Het was niet het stukje van Bertus en ook niet de zon of de oude Batavieren, welke de kwaal had veroorzaakt.

Het was de zure plicht om weer zooveel centimeters te moeten leveren, omdat anders het S. W. weer niet uit kon komen.

ESMERALDUS.

BOEKBESPREKING.

DE OMKEER IN HET STUDENTENLEVEN

Dr. G. Brom.

(Slot.)

Niettegenstaande al het gevaar, dat aan generaliseeren is verbonden, is o.i. de conclusie gerechtvaardigd, dat men inderdaad van een totale omkeer mag spreken. Alle uitzonderingen ten spijt, constateert men hoe de tegenwoordige student anders tegenover zichzelf en de maatschappij staat dan vroeger, en hoe er een neiging bestaat zich een positieve houding ten opzichte van allerlei problemen te veroveren. Dit in tegenstelling met wat men vroeger van den studententijd vroeg, n.l.: een onbezorgd, vrij zich uitleven, met minachting van alles wat iets had uit te staan met de „burgermaatschappij”.

Kenmerkend is b.v. het feit, dat eens het lezen van kranten

Van Manen. Het spijt me Smulders, ik zit op 't oogenblik zonder geld. Mijn inrichting en zoo heeft me veel gekost. . . .

Smulders. Dus je helpt me niet. Ik had het ook eigenlijk niet anders verwacht. Je zegt het maar om van me af te zijn. Geen geld, dure inrichting, onvoorziene omstandigheden. Dat had ik niet van je gedacht. Als je het me niet geven wilt, zeg het me dan eerlijk, maar draai er niet omheen.

Van Manen. Ik weet, dat je op 't oogenblik zenuwachtig bent, dus zal ik er maar niet op in gaan. Werkelijk Smulders, het gaat niet. Als ik kon, zou ik je helpen. Is er werkelijk niets anders op te verzinnen?

Smulders (dof). Niets.

Van Manen. Kom, je zegt dat nu wel, maar misschien is er hier of daar een mouw aan te passen. Maar ik weet heelemaal niet wat je wilt, je maakt het me zoo moeilijk.

Smulders. Och als je geld niet hebt, hoeven we er ook niet over te praten. . . . (Stilte). Ik wilde me gaan verloven.

Van Manen. Jij. Dat is een heel nieuw gezichtspunt. Dat wist ik niet. Maar waarvoor heb je dat geld dan nodig.

Smulders. Dat is voor mij moeilijk te zeggen. Dat is een beroerde geschiedenis geweest.

Van Manen. Als je het liever niet zegt, moet je het niet vertellen.

Smulders. Nu het is misschien beter, dat ik je in vertrouwen neem. Ik zelf speel een allerberoerdste rol. (Pauze). Ik heb een eereschuld goed te maken en daarvoor heb ik f 200,— nodig. (Kijkt op). Waarom kijk je zoo verbaasd.

Van Manen. Wat is dat merkwaardig.

Smulders (kwaad). Zoo vindt je.

Van Manen. Nee, het is om wat anders. Maar ga door.

Smulders (dof). Het was schofterig van me en ik heb er het land genoeg over gehad. Dat geld leende ik van een meisje. . . . (Pauze). Een meisje, dat het niet missen kon en ik vergat het steeds terug te geven. . . . Begrijp je me nu. Ik durf haar niet te vragen voordat ik dat geld heb terug gegeven.

werd veroordeeld, en dat de invoering ervan op de Societeit moest worden verontschuldigd.

We kunnen niet gelooven, dat er nu nog velen te vinden zouden zijn, die deze oude opvattingen, vol lichtzinnig en losbandig egoïsme zou willen, althans kunnen verdedigen. Men kan hoogstens pogen, die houding te verklaren uit een bewuste of meestal onbewuste reactie tegen de burgerlijke, toen heerschende moraal. Dat deze, als onredelijke fatsoendwang werd opgevat en dat bij het van zich schudden van dien last al het goede, dat er nog was, meteen over boord werd geworpen en zoo het op den duur onvoldoende en vage begrip vriendschap over bleef, lijkt ons zeer plausibel.

Het is hoogst boeiend het geleidelijke proces van ontgroeiing aan deze geestelijke anarchie in al haar fasen en excessen te volgen. Aan deze vooruitgaande ontwikkeling loopt noodzakelijk parallel een zeker ontbindingsverschijnsel. Het is duidelijk, dat de oppervlakkige band van vroeger wordt verstoord en dat er langzamerhand schakeeringen zich beginnen af te teekenen in de uit indifferentie geboren eenheid. Dit is onvermijdelijk een teeken van vooruitgang, al kan het, waar het niet goed wordt begrepen en gewaardeerd tot ongewenschte toestanden voeren. (We denken in een beschouwing over het Corps hierop terug te komen).

Wat ons persoonlijk het meest heeft geboeid, is de beschrijving van den invloed, dien Multatuli, Socialisme, en Bolland op de studentenwereld hebben uitgeoefend.

Trouwens, afgescheiden van het betoog van Dr. Brom, zal ieder, die iets van de Geschiedenis van het Corps afweet, zich bijzonder tot beschouwing van die periode aangetrokken voelen, omdat Delft, we constateeren het met eenige vergeeflijke vol-doening, ook t.o.v. deze beweging een belangrijke rol heeft gespeeld. We laten overigens den inhoud hiervan, evenals van het hoofdstuk over vrouwelijke studenten, onbesproken.

Ook op den groentijd, die zoo speciaal op de Corpora betrekking heeft, hopen we later terug te komen; we zijn het in de meeste opzichten met den schrijver eens.

We herhalen ten slotte nog slechts onze conclusie, dat een juist beeld noodig is van de stroomingen en behoeften van den tegenwoordigen student, om een gezonde „Corpspolitiek” te kunnen voeren en voegen er aan toe, dat dit boek zeker veler meening zal komen versterken, dat men in dit opzicht achterop is gekomen en dat het noodzakelijk zal zijn ernstig te overwegen of men niet tot min of meer ingrijpende hervormingen dient over te gaan.

Hoewel het boek boeiend en vlot is geschreven, en rijk is aan vloeiende beeldspraak en treffende vergelijkingen, is er toch iets wat ons niet aanstaat. En dat is niet, zooals we reeds opmerkten, het feit, dat er wordt geoordeeld en dus veroordeeld, wat schrijvers goed recht is, maar dat aanwezig is een zekere eenzijdige scherpte, en dat wel dikwijls tegen kleine, niet ter zake doende uiterlijkheden. Iets wat aan journalistiek doet denken. Ware dit achterwege gebleven, dan ware het boek zeker met meer sympathie te ontvangen. Nu brengt het ons tot de overtuiging, dat

Van Manen. Ik begrijp je. . . . Maar heeft dat dan zoo'n haast. **Smulders (met nadruk).** Ja, want ik weet, dat er kapers op de kust zijn.

Van Manen. De zaak is deze. Ik heb tweehonderd gulden. **Smulders (stuift op).** Zie je wel. Dan had ik toch gelijk.

Van Manen. Niet heelemaal. Dat geld is niet van mij.

Smulders. Maar ik zei je toch, dat ik een chèque verwachtte. Morgen heb je het zeker terug.

Van Manen. Ja, dat is allemaal goed en wel, maar eigenlijk had ik er een ander plan mee. (Denkt even na). Maar wacht eens even. Ken ik dat meisje soms, waaraan je dat geld terug wilt geven.

Smulders. Ik geloof van wel.

Van Manen. Het is toch niet. . . . eh. . . . Mientje Swarts.

Smulders (verbaasd). Hoe weet je dat.

Van Manen. Doet er niet toe. Nee, maar, dan is de zaak in orde. Nou begrijp ik het. Hier heb je het geld. Ja, ik herinner het me nu ook. Je stond indertijd op zeer vriendschappelijke voet met haar. Nee, dan is het maar beter zoo.

Smulders. Ja. Nu is die heele zaak tenminste aan kant. Maar nu ga ik er vandoor, want er is nog wel een en ander te doen. Dat geld stuur ik je morgen. (Staat op). Ik dank je nog wel.

Van Manen. Ik zal je niet langer ophouden. Veel succes. Doe de groeten.

Smulders Dank je.

Van Manen. En dan hoor ik nog wel eens wat van je.

Smulders. Je ziet me binnenkort nog wel eens. (Af).

Van Manen. Hehe. Dat was een zware morgen. (Gaat naar de deur). Neeltje. . . . Neeltje.

Neeltje (onzichtbaar). Ja meneer.

Van Manen. Neeltje krijg ik mijn kop koffie. Ik heb hem vanmorgen wel verdiend.

Einde Eerste Acte.

(Wordt vervolgd.)

de schrijver „de moderne geest onder studenten” toch te eenzijdig definieert en in de lucht steekt. Dat Dr. Brom het antieke en egoïstische zich uitleven streng veroordeeld, zullen de meesten zeer zeker waardeeren. Evenwel zien we hier hoe tot een ander uiterste wordt vervallen.

We constateeren n.l. een te harde scherpte in zijn oordeel, en een te eenzijdig aanprijzen van een geestesgesteldheid, die wel beter is, maar toch stuitend op ons werkt en die wij b.v. waarnemen in een rein-leven-beweging e.a. En daar de schrijver zijn meening over uiterlijkheden in 't geheel niet onder stoelen of banken steekt, zien we niet in, waarom we niet openlijk zouden zeggen wat wij tegen uiterlijkheden van de „overzijde” hebben. Er waait ons een te frissche geest; een te jolige hollandsche rondborstigheid, met heldere oogopslag wordt ons hier aan-geprezen van een studententype met krullebol en liederenbundel, om van Schillerkraag niet te spreken. De aanleiding tot het maken van dergelijke voorstellingen moet uit de definitie: „moderne geest” verdwijnen, wil zij ons voor 100 % aantrekkelijk zijn.

R. A. J.

INGEZONDEN.

DE NIEUWE EXAMENEISCHEN.

Dezer dagen kregen we, na maandenlange onzekerheid, het nieuwe studie-programma voor werktuigkunde in handen.

Veel illusies zal wel niemand onder de studenten zich hiertrent gemaakt hebben; de verwachting was immers algemeen, dat de mogelijkheid van vrije studie zou worden verminderd en de jaar-examens zouden moeten dienen om ons in een zoo snel mogelijk tempo langs een voorgeschreven route naar het ingenieursexamen te laten marcheeren.

Deze vrees is maar al te zeer gerechtvaardigd gebleken, want al zal er nu grootere verscheidenheid in het aantal te kiezen richtingen komen; heeft men éénmaal richting a, b of c gekozen, dan is het programma zoo uitgebreid, dat een normaal student nauwelijks tijd zal vinden de voorgeschreven stof te verwerken.

Voor de stof van het derde studiejaar werktuigbouwkunde zou ik het bovenstaande gemakkelijk met feiten kunnen aantoonen, maar wil ik op de indeeling van de stof niet verder ingaan omdat we ons wat dat betreft terecht bij het oordeel der hoogleraren hebben neer te leggen.

Meenen deze, dat de stof in vijf jaar moet worden behandeld,

dat het aantal teekeningen moet worden gehandhaafd en dat er nog 6 maanden praktisch werken bij kan, dan kunnen wij het betreuren dat ons geen tijd voor vrije studie overblijft, dat ons initiatief zich vóór ons candidaatsexamen niet zal kunnen doen gelden, wij missen echter de bevoegdheid er critiek op uit te oefenen.

Er zijn echter ook kanten aan de nieuwe regeling die de studenten even goed of eigenlijk beter dan de professoren kunnen beoordeelen.

Even goed als zij kunnen wij inzien, dat de risico van iemand, die nu in Juni C₁ doet, veel grooter is dan bij de oude candidaatsexamens. Terwijl vroeger niet slagen het verlies van een half jaar beteekende, is men nu een geheel jaar ten achter.

Dat er redenen in het belang van de studenten zouden zijn om de halfjaarlijksche examens af te schaffen, we kunnen ze niet gissen en niemand heeft getracht ze ons duidelijk te maken. Dat die afscheiding een groot nadeel is, ons zonder opgaaf van redenen toegebracht is onze algemeene opinie.

Beter nog dan de professoren, die in de examens slechts een gebrekkig middel hebben om onze kennis te peilen, weten wij, dat die grootere risico vluchtig en oppervlakkig studeeren en „gokken” op het examen ten gevolge zal hebben.

Beter nog dan de professoren weten we, dat velen die er vroeger prijs op stelden eigen werk te leveren, nu, in het vooruitzicht anders niet tijdig klaar te komen, zullen gaan knoeien. Men moge hierover denken zoo als men wil, het is een vaststaand feit, dat men de tijd noodig voor teekeningen, door repeteeren en copieeren tot op minder dan de helft kan terug brengen.

Deze fraude nu, die in hooge mate zal bloeien, alsmede het repetitorsysteem, dat meer en meer onmisbaar wordt, zal m.i. door het nieuwe programma dat al weer meer stof in minder tijd vraagt, in de hand gewerkt worden. De studiedwang, die er uit spreekt, zal veel studie-enthousiasme dooden en de grootere examenrisico zal de moeilijkheden voor de bona-fide student, die tracht zonder fraude en zonder repeteeren zijn doel te bereiken, vergrooten.

De studie te Delft is door dit alles veel minder mooi geworden. Gedeeltelijk moge het een onafwendbare eisch van de techniek geworden zijn, dat we in korter tijd veel meer kennis dan vroeger noodig was, moeten verzamelen, de afschaffing van de examens in Januari is een nadeel, dat door de vakverenigingen, wanneer de groote massa der studenten hun steunt, misschien nog kan worden afgewend.

H. PRAKKE.

ADVERTENTIËN.

BEZOEKT **Café-Restaurant**
DE KROON (10)
Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061
Prima consumptie. - Billijk tarief.

Limonade Siropen
à f 1,60 en f 1,40 per flesch. (10)
W. DE HOOGH
OUDE DELFT 152. TELEFOON 15.

ALLES (10)
wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

IK ALLEEN
betaal de hoogste prijzen voor gedragen
Heerenkleeding, enz. (10)
S. BINO, Gedempte Gracht 60,
Telef. Haag 5499. **DEN HAAG.**
Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden.

F. OOSTERHOFF
≡ ANTIQUITEITEN ≡
VOORSTRAAT 43 - DELFT
15

BAMI. **BAMI.**
NASSI GORENG.
DINERS van af f 1,-. (10)
Chr. F. Rüter, Oude Delft 120. **BAMI.**
BAMI. **BAMI.**

JOH. A. LOMMERS (6) **MOLSLAAN 133. ♦ TELEFOON 729.**
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.